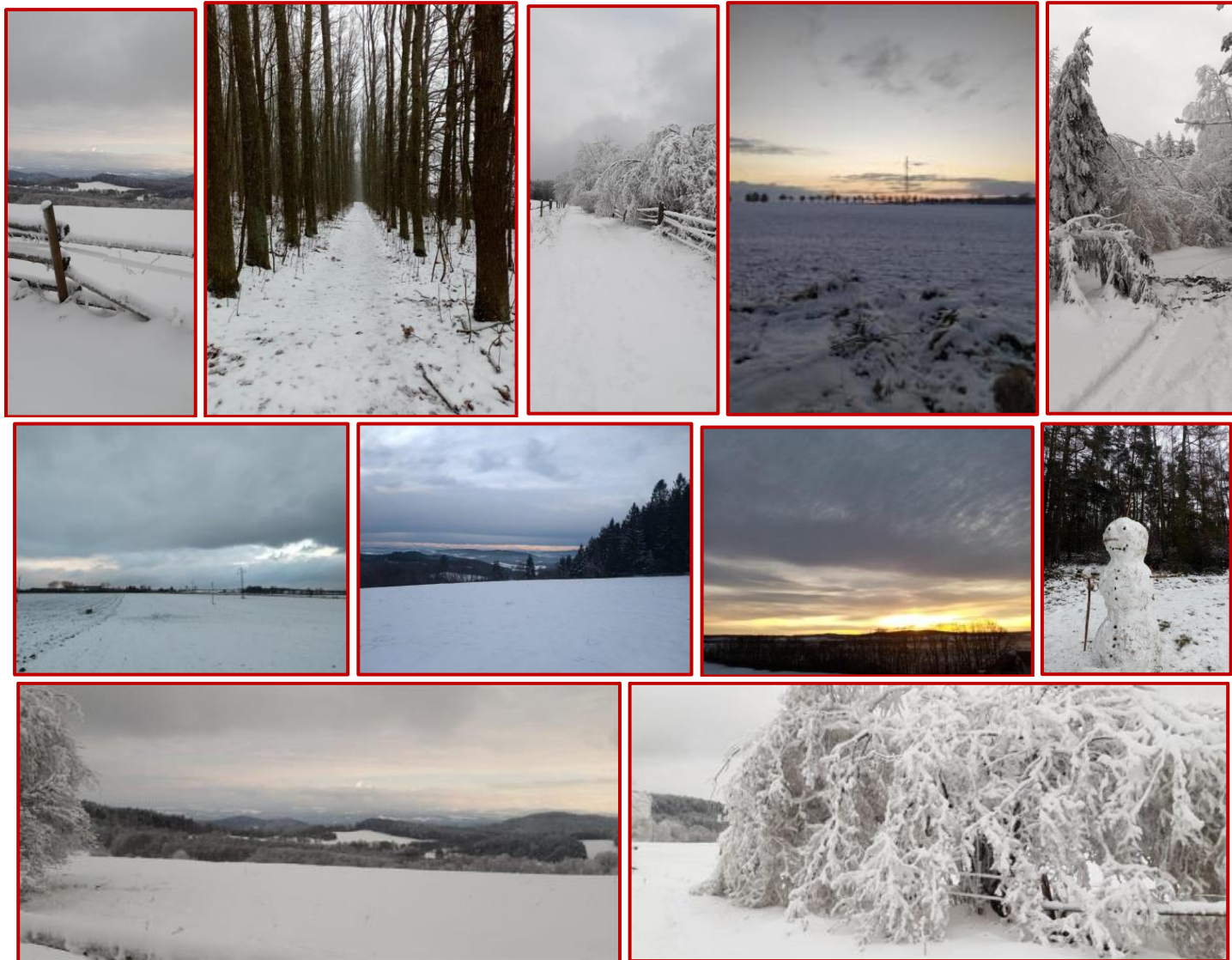

5 leden 2021

Zimní krajiny Šárky Bardounové (6.A) a Máji Tomáškové (8.B)

Rozhovor s paní asistentkou Annou Černou

Chtěla jste být vždy asistentkou? Už jako žákyně ZŠ jsem se chtěla stát zdravotní sestrou, pracovat s lidmi a dětmi. Když jsem ukončila maturitou pedagogickou školu, začala jsem pracovat s dětmi, se kterými jsem pak pracovala po celý život. **Proč jste se stala asistentkou?** Když se mi naskytla příležitost dělat asistentku, neváhala jsem a přihlásila se. Výhodou tohoto povolání je, že každý den zajišťuji individuální pomoc žákům, kteří mají různé potíže. **Mohla byste nám říct výhody a nevýhody tohoto povolání?** Nevýhodou pracovat jako asistentka je, že někteří žáci na upozornění či pomoc nereagují, nemají zájem nebo mají hrubé připomínky. Potom nejsou výsledky práce asistentky uspokojivé. **Proč by se měl, podle vás, někdo stát asistentem/asistentkou?** Asistentkou by měl být člověk, který má pedagogické vzdělání. **Znáte nějakého asistenta – muže?** Žádného muže, který pracuje jako asistent pedagoga, neznám. Myslím, že by se ve škole velmi dobře uplatnil. **Od kdy takto pomáháte dětem?** Jako asistentka pracuji první rok u žáka 8.A, mám na starost čtyři žáky - dva chlapce a dvě děvčata. **Vybrala jste si tuto práci sama, nebo vás k tomu někdo přivedl?** Práci asistentky jsem si vybrala sama, chtěla jsem ještě pracovat s dětmi a dál se pracovně rozvíjet. Pomáhat těm, kteří to potřebují. **Pracovala jste ještě v jiném oboru než teď?** Dříve jsem pracovala jako asistentka prodejce a sociální pracovníce. **Bez čeho byste nešla do školy?** Do školy bych nešla bez poznámkového bloku, do kterého si zapisuji veškeré informace o učivu a práci žáků, o které se starám. **Pracovala jste ještě na nějaké jiné škole než na naší?** Pracovala jsem jako ředitelka MŠ, určitou dobu i jako učitelka v MŠ - i zde v Dobřanech. **Cítíte se jako žačka, která se učí se třídou nebo něco podobného?** Ve třídě se cítím jako žačka. Co se učí žáci, učím se i já. **Jaké jsou vaše záliby, případně stala se vaše práce vašim koníčkem?** Moje záliby jsou práce na zahradě, jízda na kole, poznávání naší vlasti i zahraničí. Snažím se zdokonalovat v práci s tabletem a počítačem. Když jsem aktivně pracovala v MŠ, dělala jsem cvičitelku dětem, rodičům s dětmi a nacvičovala s nimi skladby na spartakiády. **Máte nějaké zlozvyky, jaké?** Ať dělám cokoli, vždy to musím být perfektní. **Máte nějaký dlouholetý sen, např. z mládí, který jste si ještě nesplnila (jestli ano, jaký)?** Sen, který mám - abych byla zdravá natolik, abych mohla ještě někomu pomáhat. (Ptaly se Mája Tomášková a Anička Umnerová, 8.B)

SENÁT

Online jednání SHS 7. 1. 2021

Přítomni: Zuzana Sýkorová, 6.A, Lada Hessová, 7.A, Martin Škarda, 7.B, Josef Zíka, 7.C, Daniel Drle, 8.C, Karolína Berková, 9.A, Julie Švarcová, 9.B, Miloslav Faifr, 9.C,

Program:

1. Výběr zástupců do Třemošné - z každého ročníku dva zástupci pojedou do školy v Třemošné, termín zatím nestanoven; je třeba doplnit po jednom zástupci z 6. a 8. ročníku

2. Dopis od Resty Nankingy (Adopce na dálku) - naši Resty uzavřeli školu kvůli koronaviru a doufá, že dokončí kadeřnický kurz v roce 2021. Nyní zaplétá vlasy ostatním, za což dostává peníze na její základní potřeby. Je šťastná. V její vesnici Kekijje neměly žádné případy korony.

3. Adopce v zoo - sběr hliníku nedostačující (kvůli opětovnému uzavření školy), je třeba posílit.

4. Hodnocení distanční výuky - zlepšení oproti jaru, nevýhody: neobjektivní hodnocení, špatná pochopitelnost učiva, výhody: volný rozvrh, naučení se samostatně organizovat práci, zkušenosti při práci s počítačem

5. Žáci sobě - ve většině tříd jsou žáci na sociálních sítích, vše v pořádku, žáci si mezi sebou předávají učivo

6. Školní zahrada - začíná se realizovat nádrž na dešťovou vodu a obnova pěstitelské části zahrady (podpora Ministerstva životního prostředí a Nadace ČEZ)

Příští jednání: čtvrtek 4. 2. 2021 – buď ve 12.30 v ředitelně, nebo ve 14.00 hod. online

Zapsal: Miloslav Faifr, 9.C

Online jednání SDS 21. 1. 2021

Přítomni: 4.A: Štěpánka Alblová, Nikol Šnebergerová; 4.B: Lucie Böhmová, Veronika Vozárová; 4.D: Lukáš Hora; 5.A: Agáta Čížková, Štěpán Davídek; 5.B: Jakub Duban, Michaela Vraštilová; 5.C: Anna Soukupová, Kryštof Holý; 5.D: Daniel Bruha; Mgr. Jaroslav Šedivý, Mgr. Ivana Nazarovová

Program:

1. Senát v době koronaviru – setkání se senátory partnerské ZŠ v Třemošné se zřejmě konat nebude, na letos odložená návštěva ze Slovinska se letos opět neuskuteční

2. Adopce na dálku – p. ředitel přečetl poslední dopis od Resty, žáci 2. stupně překládají poslední dopis pro Resty a s ním jí bude poslán i kalendář jako dárek

3. Adopce v ZOO – sběr hliníku – v září odvezeno 10 pytlů – 320 Kč, v předvánočním týdnu 10 pytlů, částku zatím neznáme; sběr pokračuje, je možné odevzdat pytle kdykoliv v pracovní dny od 6 hodin ráno a během dopoledne do vestibulu budovy 1. stupně ZŠ; potřebná částka byla zaplacená 2. 11. 2020

4. Aréna – „Přehlídka“ aneb Co neobvyklého dělám za korony a mám z toho radost – přehlídka mimoškolních domácích aktivit dětí 1. stupně – jakákoliv díla převedená do elektronické podoby mohou zájemci poslat na mail ivnazarovova@seznam.cz, práce budou vystaveny na stránkách školy a v budově 1. stupně (plakát v elektronické podobě zajistí Míša).

Příští online jednání: **11. 2. 2021 v 15:15**

Zapsala: Anna Soukupová, 5.C, a Mgr. Ivana Nazarovová

Online jednání SHS dne 4. 2. 2021

Přítomni: Vojtěch Vydra, Zuzana Sýkorová, Lada Hessová, Josef Zíka, Daniel Drle, Julie Princlová 8.A., Miroslav Faifr, Julie Švarcová 9.B., Mgr. Jana Kocandová, Mgr. Jaroslav Šedivý

Program:

- 1) Doplnění senátorů pro možný Den jinde se ZŠ Třemošná
- 2) Poslední dopis a rozloučení s Resty Nankingou
- 3) Zkušenosti z distanční výuky – např. proč si někteří žáci a učitelé nezapínají kameru; proč nelze vynechat dopolední online výuku, protože chci s něčím pomoci mamce; jak vypadáme po ránu na online výuce; ale také je v přípravě miniprojekt pro 2. stupeň Chodíme a běháme proti koronaviru
- 4) Odložení projektu „Žáci sobě“ až na dobu prezenční výuky
- 5) Aréna: rozběhly se dva projekty na Obnovu školní zahrady (na jejichž přípravě se senátoři vloni podíleli) – buduje se velká nádrž na dešťovou vodu a připravuje se obnova pěstitelské části zahrady včetně pořízení dřevěné sochy Matky Země (Gaia)

Příští online jednání: **v pondělí 1. 3. 2021 ve 14.00 hod.**

Zapsala: Julie Princlová, 8.A

Dozorkyně vězeňské služby paní Vlasta Jelínková

Čím jsi chtěla být jako malá a jak ses k práci ve věznici dostala? Jako malá jsem chtěla být vojanda, líbila se mi uniforma, ale rodiče mi to nedovolili. Šla jsem tedy na zdravotní školu a pak jsem pracovala jako zdravotní sestra na psychiatrii. Po čase jsem cítila, že potřebuji změnu, něco akčnějšího, tak jsem to chtěla zkusit ve věznici. **Myslel jsem, že práci vězeňského dozorce dělají spíše muži. Myslíš, že to může dělat každý?** Samozřejmě že je tam většina mužů. Ale protože páchají trestnou činností i ženy, musí funkci vykonávat i ženy dozorkyně. Určitě tato práce není vhodná pro každého, vyžaduje hodně psychické i fyzické zátěže. Tahle služba člověka poznamená, pořád za sebou zamykáš, neustále sleduješ okolí, hlídáš, aby za tebou nikdo nestál, ale to pro mě bylo dost podobné jako práce sestry na psychiatrii. **Proč se vám říká bachaři?** Asi proto, že člověk musí být neustále ve střehu a dávat „bacha“.

Musela jsi před nástupem absolvovat nějaké fyzické a vytrvalostní testy? Pokud ano, byly náročné? Ano, musela jsem absolvovat psychologické a fyzické testy a mohu říci, že jsou docela náročné. **Musela jsi projít nějakým kurzem sebeobrany?** Ano, absolvovala jsem tříměsíční výcvikový kurz ve Stráži pod Ralskem, kde mimo teorie byl i praktický výcvik sebeobrany, kdy v kimonu na tatami jsme trénovali hmaty, chvaty, údery, kopy a pády. Byla jsem tenkrát samá modřina. **Měla jsi služební zbraň a umíš střílet?** Služební zbraň jsme měli. Střílet jsem se učila ve výcvikovém kurzu, předtím jsem s tím žádnou zkušenost neměla. Během práce ve věznici jsme chodili na pravidelné tzv. bojovky = přezkoušení v sebeobraně a střelbě. **Bavilo tě to?** Asi se mi nejvíc líbila střelba. Líbilo se mi to tak, že jsem začala jezdit na závody a mám doma i pohár. **Měla jsi strach při noční službě?** Strach jsem neměla, nikdy jsem nesloužila sama a byla jsem zvyklá ze zdravotnictví na noční služby. **Máš nějaký odhad, kolik vězňů se po propuštění vrátí zpět?** Můj osobní názor je, že to bude okolo 30%. **Jak s odstupem času vzpomínáš na práci ve věznici?** Ráda na toto období vzpomínám, byla to zajímavá práce s lidmi. Měla jsem také štěstí na kolegy a kolegyně. Touto prací jsem si splnila sen práce v uniformě a odcházela jsem s hodností nadporučík. *Dominik Silovský, 8.B*

Rozhovor s Asmr Filipem

Asmr neboli autonomous sensory meridian response je formát videí, při kterém byste měli usnout, uklidnit se nebo zrelaxovat. S každým člověkem dělá Asmr něco jiného a každý na něj má jiný názor. Lidé se dělí na tři tábory, první má Asmr rád, druhý ho nenávidí a třetímu je to jedno. V ČR se začínají Asmr tvůrci rozrůstat a právě Filip Asmr je druhým největším Asmr tvůrcem v ČR. Tvoří také videa s formátem POV neboli point of view, kde máte ukázkou různých zajímavých míst.

Jak jste se dostal k tvorbě na YouTube? Jelikož jsem na YouTube již předtím tvořil, Asmr mě začalo bavit a v té době na naší CZ/SK scéně nebylo zdaleka tolik Asmr tvůrců, tak jsem ho zkusil také tvořit.

Co jste vystudoval za školu a v jakém oboru pracujete? Vystudoval jsem elektrotechnickou školu a v tomto oboru také pracuji. **Jak vás napadlo tvořit Asmr hraní her a vaření?** Jelikož jsem v té době již natáčel, chtěl jsem zkusit, jak se to lidem bude líbit. Já nejsem nějaký velký hráč a hry hraji pouze v té době, když se mi nějaká hra zalíbí. Moje nejoblíbenější hry jsou Mafie, nové Warzone a fotbalové hry. Jelikož si většinou vařím sám, tak jsem chtěl zkusit lidem ukázat, jak si doma vařím a zároveň je inspirovat k novým receptům. **Jaké sporty jste dělal / děláte a na jaké se rád díváte?** Od doby, kdy jsem byl malý, tak jsem začal hrát ragby, které jsem hrál donedávna a dělal jsem ho skoro 20 let. Nejvíce sleduji českou fotbalovou ligu, ale na ostatní sporty se také rád dívám. **Na co se na YouTube díváte?** Na YouTube se hlavně dívám na videa ohledně sportu, různé návody ohledně focení a také sleduji CZ/SK Asmr scénu. **Na co se můžeme v příštích dnech těšit?** Já teď už moc videa neplánuji, ale teď někdy by mělo vyjít video, kde si skládám vlastní mikinu, mělo by být pokračování z ochutnávání pochutin ze světa plodů, informační videa a pokračování nějaké další mapy světa. **Jak vás napadlo dělat streamy v Asmr a chtěl byste v nich pokračovat pravidelně?** Inspiroval mě k tomu jeden Asmr tvůrce, který už v té době takto streamoval, a dokonce to byla i jedna z věcí, kvůli které jsem začal natáčet. **Máte ještě druhý kanál s názvem Filip Fuchs POV.** **Jak vás napadlo tvořit tento formát videí, a co nás tam čeká za videa?** Protože mám velmi rád focení, v době lockdownu jsem měl trochu volného času, přes Youtube jsem se naučil základy a tento styl videí se mi velmi líbil, chtěl jsem to zkusit. Další videa by měla být o cestování a focení. **Na kanálu máte i nějaká videa z přírody, budete v nich pokračovat a na co se v nich můžeme těšit?** Poněvadž mi přišlo, že většina lidí má Asmr prostředí stále stejná a bavilo mě chodit do přírody, chtěl jsem to také zkusit. Nevím, jestli v tomto formátu budu i nadále natáčet, protože mi nepříjde, že by tolik lidí bavilo, a když ano, tak spíše na POV kanále. **Jaký je váš názor na probíhající pandemii Covid-19?** Já všechna vládní nařízení dodržuji a vadí mi, když někdo ne. Jsem i zastáncem očkování, protože si myslím, že to má smysl a člověk by díky tomu mohl mít i nějaká privilegia. **Co máte na YouTube komunitě rád a co vás naopak štve?** Jsem velmi rád, že tato komunita je hlavně pozitivní a přející, čehož jsem se z předchozích zkušeností z internetu bál. Někdy mi však také přijde negativní zpráva, ale takovýchto zpráv mi chodí minimum. *Vojta Kleisner, 8.B*

Každý jsme jiný, ale v hudbě jsme si podobní

Hudba je v dnešní době prakticky nedílnou součástí života. Skoro každý den ji můžeme slyšet v rádiu, pouštíme si ji pro uklidnění nebo jen tak pro radost. Každý poslouchá jiný typ hudby, od popu k rocku, až po rap. Také jsou lidé jako já, kteří poslouchají všechno možné, a proto jsem si pro vás připravila srovnání.

- 1. graf** představuje, co mládež poslouchá. Zjistila jsem, že nejvíce se poslouchá pop a nejméně zase rap.
- 2. graf** ukazuje, kolik z dotazovaných poslouchá, poslouchá občas či neposlouchá vůbec klasickou hudbu. (ano – 5 dotazovaných, občas – 9 dotazovaných, ne – 8 dotazovaných) U této otázky jsem se dozvěděla, že v mé generaci moc klasická hudba nefrčí.
- 3. graf** nám naznačuje, jestli děti chodí rády na koncerty nebo ne (ano – 17, ne – 5). A tady je vidět, že více dětí na koncerty chodí, než nechodí.

Děkují Dominikovi Silovskému za pomoc při zjišťování odpovědí od spolužáků. *Anna Umnerová, 8.B*

Hudba

Toto téma s vámi celé rozebírat nebudu, protože by to bylo na několik stránek a vy byste byli líní číst a to fakt nechci. Proto Vám dnes přiblížím, co poslouchám a neposlouchám. Jelikož hraji na hudební nástroj, tak musím často poslouchat ty klasiky, jako je třeba můj oblíbenec Haydn a Mozart. Samozřejmě to neposlouchám nuceně, nějak jsem si na to zvykla, takže by se dalo říct, že je to moje denní rutiny. Musím přiznat, že je to trochu divné, ale víte, jak dobře se přítomně dělá matematika? Abyste si nemysleli, že jsem nějaká divná, poslouchám i jiné styly hudby, ale asi vás nepřekvapí, když řeknu, že moje oblíbená skupina je Queen. Nebo jo? Víte o tom, že kytarista Brain May si vyrobil svoji vlastní kytaru, na kterou hrál všechny písně? Jejich písně úplně zbožňuji. Je o nich i film, nebo spíše o Freddie Mercury. Jmenuje se Bohemian Rhapsody. Pokud jste dosud neviděli, doporučuji kouknout. Stejně nikam nesmíme, takže se nebudeme muset vymlouvat. *Mája Tomášková, 8.B*

Hudba v duši

Než začnu, menší varování: tento příběh se opravdu moc liší od mých předchozích ... je podle mého bráchy sladší, podle mě je poetičtější.

Budu vám vyprávět příběh, příběh o jedné dívce, která milovala hudbu. Celý svůj dosavadní život věřila, že má ve svém srdci hudbu. V hudbu věří ve svých slabých chvílích, hudba jí poskytuje útěchu. Už odmala hudbu poslouchala, ale ještě nikdy ji netvořila. Když jí bylo sedm let, rozhodla se, že začne hrát na flétnu. Bavilo ji to, ale něco tomu pořád chybělo. Chyběla tomu pořádná náplň. Když byla ta dívka na začátku třetí třídy, rozhodla se skončit s flétnou a hrát na něco pořádného. Jako první chtěla hrát na příčnou flétnu, ale to by jí ničilo záda. Tak se rozhodla pro saxofon. Nástroj je to pořádný, to vám řeknu. Jak šly měsíce a měsíce, pomalu se jí plnily malé sny. Po roce a půl hraní se dostala do orchestru čítajícího přes čtyřicet členů. Práce to byla tvrdá. Musela zahrát jednu ze skladeb z orchestru více méně bez chyby. Povedlo se jí to až na třetí pokus, ale přece povedlo!!! Byl to její obrovský úspěch. O několik měsíců později začala hrát v kvartetu saxofonů. No a několik měsíců nato přišla pandemie. Se vším hraním byl konec. Nejdřív nemohla hrát v orchestru, potom v kvartetu, a nakonec jí zakázali i soukromé hodiny. To bylo jaro roku 2020. Doma cvičila a cvičila. Posílala nahrávky. Jenže to bylo málo. Vůbec jí to nebavilo, až jednou. Přišel za ní táta, který hraje na kytaru, a řekl jí, ať si s ním něco zahrave. Byla to vítaná změna. Dívka cítila, jak se hudba v její duši prodírá na povrch. Otce a dceru hudba pohltila. Pohltila je radost, kterou měli ostatní z jejich hraní. Hráli spolu víc a víc skladeb. Když jim jeden hudebník vnukl nápad. Co takhle nahrát CD??? Táta objednal mikrofony a různé kabely a dívka začala vybírat skladby. Skladeb bylo všeho všudy devět. To dopoledne, kdy se nahrávalo, bylo opravdu náročné. Dívka cítila, jak si spodními zuby prokusává ret. Ještě si pamatuje, jak šťastná byla, když dostala nahrávku první skladby. Když dostala i další, rozhodla se, že k několika z nich udělá i videoklip. A tak začala schraňovat fotky a videa. Vše bylo skoro hotové, až na název. To je ale svízelná situace. Jak mohou vydat CD, když nemají jméno? Jednou večer přišel táta za dívkou a zeptal se, jestli ví, kdo byli bardí. No jistě, hudebníci, potulní zpěváci! Nakonec se pojmenovali Bards. Den 1. prosince 2020 byl něčím zvláštní. Tedy alespoň pro dívku a otce. Byl to den, kdy vypálili svá CD. V průběhu dvaceti dní dostali nějaké lidi, pro dívku a jejího tatku něčím výjimeční lidé, nádherný vánoční dárek. Co se stalo pak, to vám nepovím, protože když jsem tohle psala, všude vlád virus, tedy až na duši malé hudebnice. Vlastně bych vám mohla říci, co posledního ta dívka dělala. Seděla u počítače a psala článek o své hudbě do školního časopisu, pod který se podepsala jako Šárka Bardounová z 6.A.

JAKÉ BYLY VÁNOCE

Tyto Vánoce byly rozhodně jiné, takové skromnější. Ani počasí se na to netvářilo. Sněžilo až na konci prosince, takže samotné Vánoce jsem si musela užít bez sněhu. Štědrý den dopoledne jsme se byli na procházce podívat na Betlémské světlo a pak do kostela. Normálně bych tam zpívala na Půlnoční, ale letos jen přes den běželo promítání vánočních koled, když bylo (i je) zpívání zakázáno. K obědu byl tradiční hubník (houbová buchta) a kuba. Na večeri byl pro nás netradičně obalovaný kapr a los. Pod stromečkem jsem já mimo jiné, našla náušnice, povlečení na postel, knihu Harry Potter a prokleté dítě (scénář) i vysněnou velkou čajovou krabici, plnou cizokrajných vůní. Zbytek Vánoc jsem s rodinou hrála deskové hry, četla si, zhlížela různé filmy a chodila na dlouhé i krátké procházky. Vánoce jsem si teda užila i přes pandemii a doufám, že příští rok budou už normální.

Miša V. 5. B

O Vánocích jsem dělala věci, které k Vánocům patří. S maminkou jsme pekly a zdobily cukroví. Pekly jsme vánočku a také jsme zdobily stromeček, až se blýskal po celé místnosti. K obědu jsme měli hovězí vývar s játrovým knedlíčkem na bavorský způsob a později pstruha s bramborovým salátem. Poté jsme se šli projít a po návratu na nás čekaly dárky od Ježíška. Ze všech dáreků jsme měli velkou radost. Dostali jsme knížky, oblečení, přehrávač, Lego a tak dále. Ten den jsem přečetla jednu knížku. Někdy jsme se šli podívat na náš budoucí dům, jak se dokončuje. Hodně často jsme se dívali na televizi na různé pohádky a filmy. Na Silvestra jsme se dívali na Cimrmany. Prázdniny jsem si užila. Jenom mě mrzí, že jsme opět v karanténě.

Kačka 5. B

Vánoce jsem si moc užil a už se těším na příští. Příští Vánoce bychom chtěli strávit někde v teple u moře.

Martin 5. B

Po snídani jsme dědovi pomohli se salátem. Adámek s maminkou měli svátek a dostali ode mě přáníčko. K obědu byl houbový kuba. Já ho nemám ráda. Po obědě jsme jeli domů do Dobřan. Adámek dostal Lego a tak jsme ho postavili. Po svačině jsme s tatínkou a strejdou šli ven podívat se na betlém.

Petra 5. B

DOPIS TRÁVICÍ

SOUSTAVĚ

Dobrý den, milá trávicí soustavo, jsi pro mě hodně důležitá. Jsem ráda, že tě mám. Přijímáš potravu a tekutiny. Pak vše zpracuješ a zdravé věci pošleš do těla a špatné pošleš z těla pryč. Skládáš se z dutiny ústní, hltanu, jícnu, žaludku, tenkého střeva, tlustého střeva, konečníku, slinivky břišní a jater. Překvapilo mě, že jsi dlouhá 8 metrů. Na shledanou, trávicí soustavo, a pracuj stále tak dobře jako doposud.

Nikol 5. D

NOVOROČENKA ZE 4. C

MATĚJ Z 5. D
SI OPAKUJE
PŘÍRODOVĚDU
VODA

ZASE DISTANČNĚ ...

Petra 5. B

4. B VÍTÁ ROK
2021

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA VE VSTIŠI

PŘÍBĚH SNĚHULÁKA

Sněhulák nežije moc dlouho. V zimě se usmívá a je upravený. Později začne trochu tát, ale později o trochu víc. A tak to jde pořád dokola. Bohužel je hrozně smutný a nakonec zůstane po něm louže. Určitě by se chtěl vrátit zpátky do zimy a pořád se usmívat. Chtěl by se pohnout a ne stát tam jako socha. Chtěl si hrát s dětmi a více se radovat ze života, chtěl se

někam schovat před sluncem. Potřeboval s někým komunikovat a tím získávat znalosti. Na Vánoce chtěl jíst cukroví a nikdy s tím nepřestat. Zkrátka toho chtěl hodně. A představte si, že těch sněhuláků je mnoho. Sněhuláci mají pocity a svoje sny.

Katka 5. B

KNIŽNÍ DÁREK

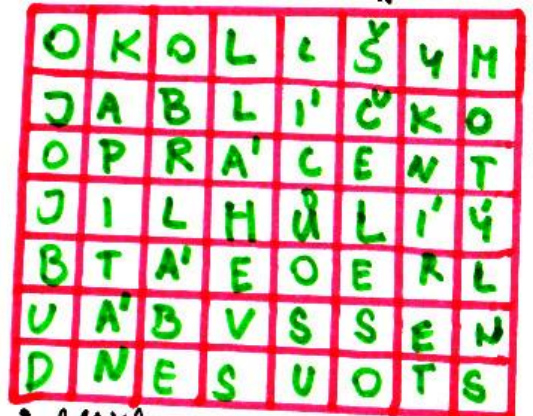
Milí spolužáci, k letošním Vánocům jsem dostala knihu Amulet od japonského spisovatele Kazua Kibuishio. Jedná se o komiksově vyprávění příběhu o dívce Emily, která v minulosti přišla o svého otce. Potom se děj odehrává v přítomnosti. Emily se se svou matkou a bratrem přestěhuje do domu po pradědečkovi. Na půdě najdou s bratrem amulet po pradědečkovi, který je kouzelný a ochraňuje je. Ve sklepě je tajemné dveře zavedou do jiného světa, kde se vyskytují zvláštní bytosti a roboti. Na chvíli se tam můžou setkat s pradědečkem. Bojují také s různými příšerami. Vše ale dobře dopadne. Kniha je velmi originálně zpracovaná, kresby jsou povedené a „vtáhnou“ Vás do děje. Příběh je velmi napínavý s prvky SCI-FI. Nudit se rozhodně nebudete a určitě knihu „zhltnete“ za chvíli jako já.

Kateřina 5. B

Terka 5. B

4. B PŘIPÍJÍ POLOLETNÍMU VYSVĚDČENÍ

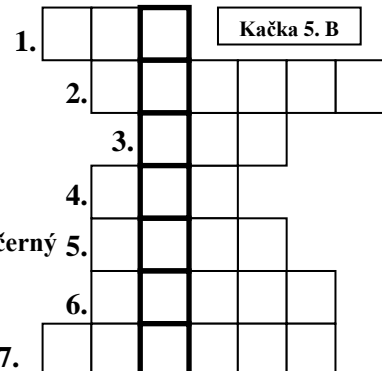
jabličko, motýl, oko, kapitan
obr, práce, láhev, hork, les,
lic, hůl, gojo, dub, kniv, dnes,
mýš, sen, orel

TAJENKA:
Plyšáčkovi Ji propůjčuje
hlas živí

Kačka 5. B

JŮ A HELE JSOU S NÁMI 40 LET KŘÍŽOVKY

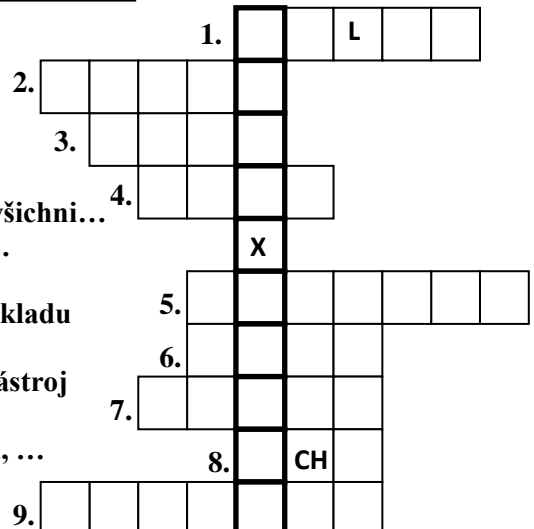
Kačka 5. B

1. Nejdelší časový úsek
2. Opak "blízko"
3. Včelí produkt
4. Nápoj-ovocný nebo černý
5. Opak "pozdě"
6. Představitel Jů
7. Roční období.

V tajence najdete název studia, které Jů a Hele vysílá.

Petra. 5. B

Míša 5. B

Víš, kdo mluví Jů?

1. Lesní zvíře
2. Venku se žení všichni...
3. Koření černý ...
4. V zimě padá ...
5. Pomůcka k překladu
6. Čepice a ...
7. Hudební bicí nástroj
8. Hrnek má ...
9. Čechy, Morava, ...

Petra. 5. B

3,2,1 ... jdeme na to!

Možná si někdo z vás pamatuje, že jsem v minulém díle časopisu psala o cvičích na protažení ztuhlých svalů. Proto jsem se tentokrát rozhodla, že vám ukážu pár cviků na zpevnění svalů, tentokrát na břicho.

Nejdříve se musíme krátce rozcvičit - skákáním přes švihadlo, během ... když cítíme, že je nám teplo, můžeme jít na to.

A. Plank neboli prkno

1. výchozí pozice prkna je buď na předloktí, nebo na natažených pažích, paže máme na šíři ramena taháme od uší, chodidla jen mírně od sebe a na špičkách, paty táhneme pocitově dozadu
2. zaujmeme pozici, neprohýbáme se v zádech, břicho musí zůstat po celou dobu zpevněné, nesmíme povolovat
3. pro začátek v prkně vydržíte cca 30 sekund a opakujte 3x
4. myslíte zejména na to, že nesmíte cítit bolest v bedrech
5. až uběhne časový limit, klesněte na břicho a uvolněte se

B. Horolezec

1. výchozí pozice je v prkně, paže mějte natažené a na šířku ramen
2. dlaně tlačíme do podložky, ramena taháme od uší, chodidla jsou mírně od sebe a na špičkách, musí být zpevněni
3. začneme nohy přitahovat až k hrudníku a vracíme je zpět (nohy střídáme, jako kdybychom
4. po vypršení času (20 – 30 sekund) si odpočineme (např. vsedě) a zase třikrát opakujeme

C. Šikmé zkracovačky

1. lehne si na záda, nohy máme mírně zvednuté nad zemí, natažené s propnutými špičkami, ruce si dáme za hlavu a spojíme je
2. přitahujeme levý loket k pravému kolenu směrem k sobě, asi tak v místě nad pupíkem bychom se měli dotknout, poté se vracíme zpět do základní pozice, to uděláme s pravým loktem a levým kolenem
3. dynamicky střídáme
4. v jedné sérii cvik uděláme 10x – 20x, cvičíme tři série

D. Plank na dvou bodech

1. výchozí pozice je též prkno (jako u cviku A, tentokrát bych doporučovala mít paže natažené)
2. jakmile jsme připraveni, zvedneme levou ruku a pravou nohu, pár vteřin vydržíme v této a poté pomalu pokládáme
3. to samé opakujeme na druhou stranu
4. celou dobu jsme zpevněni a nikdy se nesmíme prohýbat v zádech
5. tento cvik opakujeme 5x – 10x na každou stranu (zase budeme mít tři série)

E. Nůžky

1. lehne si zády na podložku, ruce máme podél těla (můžeme si dlaněmi podložit kostrč)
2. nohy máme propnuté, natažené a zvednuté kousek nad podložku (čím níže dáme nohy, tím cvik bude náročnější), musíme mít zatnuté břicho a určitě se nesmíme prohýbat v bedrech
3. začneme křížem kmitat nohama, jako bychom s nimi střihali, pravidelně hluboce dýcháme
4. po dokončení série (cca 25 kmitnutí) si odpočineme, např. vleže, a pokračujeme další sérií

Ještě něco na závěr:

Existuje spousta české nebo i americké mládeže, která zveřejňuje na YouTube různá videa týkající se cvičení.

Takže pokud vám nevyhovují moje cviky, můžete si klidně najít řadu dalších. Vytvářejí workout plány třeba na týdny či měsíce a většina z nich je zdarma. Když se teď nemůže nic moc dělat, tak si myslím, že cvičit doma je dobrý způsob, jak se nenudit a zároveň něco zhubnout a posilovat tělo. *Proč vlastně cvičit?* To je dobrá otázka, možná si ji spousta z vás položí. **1)** Pravidelné cvičení může pomoci ke snížení krevního tlaku a také snížit hladinu nízkého cholesterolu. **2)** Samotné cvičení nás dělá šťastnější, protože během cvičení se do krve vytlačují endorfiny, které mají vliv na naši náladu, a získáme pocit štěstí. **3)** Díky cvičení zvyšujeme mozkovou aktivitu, celkový vzhled pokožky a lepší spánek. Když člověk cvičí, nemusí chtít zhubnout, jak si ostatní myslí, ale třeba jen zpevnit svaly.

Myslím si, že co se týče jídla, tak je také důležité, protože nestačí jen cvičit, nemusíme jíst nějaké diety nebo tak, ale je třeba se vyhnout přeslazeným nápojům nebo jezení hodně sladkého. Samozřejmě jednou za čas neuškodí nějaká ta čokoláda nebo něco takového, ale nic se nesmí přehánět. *Anna Umnerová, 8.B*

doporučit. Zaručí vám to několik hodin zábavy. Skvělé řešení, pokud nemáte ve studených zimních dnech co dělat a máte rádi čtení dobrodružných příběhů. *Adam Bardoun, 9.C*

ramen,

běželi)

samé

poloze

tím

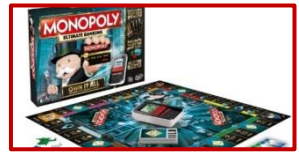
HRY, HRY, HRY

Kniha a hra v jednom?

Letos jsem k Vánocům dostal gamebook, něco, s čím jsem dosud neměl zkušenost, a proto se s vámi v tomto článku podělím o svůj první dojem. Co je to vlastně gamebook? Je to kniha vyprávějící příběh (jako každá jiná kniha), ale zvláštní je tím, že příběh můžete ovlivňovat. Celá kniha je vlastně složená z příhod, kterými procházíte a které vás posílají dál, a vlastně takto procházíte příběh, který ale ovlivňujete svými rozhodnutími. Funguje to tak, že z jedné stránky vás kniha přeměruje na další a tak dále. To znamená, že příběh má mnoho možností, a proto můžete gamebook hrát i vícekrát. Je to tedy hra a kniha zároveň. Já konkrétně jsem dostal gamebook, který se jmenuje Měsíční oheň. Podle recenzí je to jeden z nejlepších gamebooků na trhu. Příběh je rozdělen na tři knihy (části), kterými musíte projít, a je zasazen do fantasy světa. Než normální kniha je to lepší v tom, že osud hlavního hrdiny můžete ovlivňovat. Ještě jsem příběh sice nedohrál, ale můžu říct, že je to velmi povedené a nemohu jinak než tento nebo jiný gamebook

Monopoly – Ultimate banking

Je velké množství deskových her a jedna z nich jsou Monopoly, které jsou v mnoha verzích. Já mám ráda tyhle. V této hře se naučíte, jak máte hospodařit s penězi. Je to velmi jednoduché, dostanete bankovní kartu, vybere se bankéř, ten bude obstarávat prodej domů, hráči si nastaví pomocí mini bankomatu začínající částku peněz na kartě a můžete začít hrát. Hra trvá do té doby, než někdo z hráčů nezbankrotuje. Hází se dvěma kostkami. Hru ovlivňuje políčko START, překonáním tohoto políčka získáte peníze, ale jsou tam možnosti, kdy o peníze můžete přijít, a to dobrovolně, když si budete chtít něco koupit, anebo horší variantou, že stoupnete na políčko jiného hráče. Je tu i políčko, na které nechce nikdo stoupat, a je to vězení. A jsou tu další políčka, na kterých můžete získat, ale třeba i ztratit, a to jsou pole, kde si musíte přečíst kartičku, ta vám určí, jestli se máte radovat, anebo ne. Vše za vás rozhodne hod kostkou a vaše štěstí. Hru Monopoly Ultimate Banking si určitě někdy zahrajte, zažijete při tom spoustu zábavy. *Andrea Sýkorová, 6.C*

Já

než

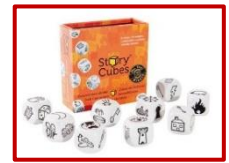

Co na to Češi

„Co na to Češi“ je desková hra podle stejnojmenného televizního pořadu. Ve hře jde o to, aby jednotlivec uhádl odpověď na otázku, na kterou odpovědělo 100 Čechů. Např. Co se nejčastěji zavařuje: okurky. Aby člověk mohl tuto tipovací možnost mít, musí zmáčknout červené tlačítko, které vydá zvuk. Hra není moc o vědomostech, spíše o reálném životě. Hru musí hrát minimálně 3 hráči a zbývající počet ve svém smyslu není omezen. Na danou otázku je zde 5 různých odpovědí, které jsou různě bodově ohodnoceny. Jestliže hráč odpoví třikrát špatně, je zde možnost jiných hráčů, aby uhádli odpověď a zároveň si vzali veškeré body za otázky již uhádnuté. Vždy vyhraje ten, kdo má nejvíce bodů, a to nejen při výhře konečné, ale i při tipovací. *Vojta Kleisner, 8.B*

Kostky a příběh?

Hra Příběhy z kostek rozvíjí představivost a fantazii dětí i dospělých. Tato hra je o sestavování různých příběhů. Mohou hrát dva a více hráčů. Hráči se střídají. Postupně hází 9 kostkami s různými obrázky a podle nich sestavují příběh. Hra se může hrát na čas, kdo sestaví příběh rychleji. Je více způsobů, jak můžeme hrát. Každý hráč může sestavovat svůj vlastní příběh nebo si hráči kostky rozdělí a sestavují příběh spolu. Je to dobrá hra, u které se člověk zasměje. Doporučuji tuto hru nejen na dovolené nebo *Dominik Silovský, 8.B*

pak

jeden
výlety.

Vítejte na výpravě do vašeho světa!!!

Moji milí čtenáři, také vám ostatní říkají, ať netrávíte tolik času u knížek? Pokud máte rádi fantasy, je tenhle článek jen pro vás. Budu psát o (dá se říci) stolní hře nesoucí název Dračí doupě. Je to fantasy hra na hrdiny. Co je k ní potřeba? Nejspíš vás to překvapí. Potřebujete k ní jen tužku, papíry, alespoň průměrnou znalost pravidel a svou vlastní fantazii. Pravidly vás zatěžovat nebudou. Pokud se vám hra zalíbí, můžete si koupit knihu s pravidly a všim ostatním v nějakém knihkupectví.

Vrhneme se rovnou na hru. Ta probíhá asi takhle: Sejdete se s kamarády či s rodinou (nejméně dva, ale já preferuji tři a více hráčů). Z jednoho se stane Pán jeskyně neboli Vypravěč, vy ostatní se přetělíte do svých předpřipravených hrdinů. Abyste mohli hrát, potřebujete papír. Ne ledajaký papír. Je to speciální papír - Deník vaší postavy, kam se zaznamenávají vaše povolání, charakter, dovednosti, vaše vybavení a co hlavně - vaše jméno a rasa. Já osobně jsem nejraději lesní elfka. Deník postavy je k vytisknutí na webu dračího doupěte nebo si ho můžete okopírovat z knihy. Teď zpět ke hře. Pán jeskyně musí mít připravený příběh, který budou hrdinové prožívat. Teď se určitě ptáte, jak by měl ten příběh vypadat a jak by měl být dlouhý. Délka záleží na tom, jestli chcete vypravu na jedno sezení nebo třeba na deset sezení. Doporučuji, aby byl příběh poutavý, plný příhod, bojů, rozhodnutí a vyjednávání. Pokud nevíte kudy kam, podívejte se do knihy, protože v ní najdete například bestiář, v němž je u každé příšery možná role v příběhu. Pokud jste dočetli až sem, asi vám došlo, že první krok je pořídit si knihu s pravidly. Těch knížek je opravdu spousta. Pokud budete pořizovat, je jen na vás, kterou si vyberete. Další krok je určit si, kdo bude Pán jeskyně a kdo budou hráči. Třetí krok: Vypravěči, napiš si příběh, buď připraven na jakékoli dotazy a rozhodnutí ostatních hráčů. Čtvrtý krok: Než začnete hrát, uklidněte se. V této hře hodně záleží na hodu kostkou. Pro výbušnější povahy, jako jsem já, je opravdu lepší se uklidnit a připravit se na neúspěchy. Pátý krok: Začněte hrát. Pro vypravěče - vždy je nejlepší, když nastíníš situaci. Např. stojíte jen pár kroků od okraje skály nad divokou řekou, blíží se k vám dva rozzušení skřeti. Není jiné cesty úniku než se probojovat pryč, nebo skočit třicet stop do divoké vody, o neznámé hloubce. Takhle nějak by bylo vhodné popisovat situaci... Myslím, že pokud si vyhledáte nějaká pravidla, budete dobrými hráči i vypravěči. Musím říct, že já jsem asi lepší v roli vypravěče, a tak pro vás - budoucí vypravěči - mám pár rad. Takže, nikdy žádného hráče nevyřazujte ze hry na delší dobu (např. že ho někdo zajal a on se teď nemůže hýbat ani nic vidět), to je prostě hloupost. Dále, neberte si na sebe více, než dokážete (např. boje, když bojujete za více nepřátel, brzy se v tom ztratíte), na to opravdu pozor. Hru můžete „okořenit“ např. šiframi, svítky a jinými rekvizitami. Já jednou dostala takový nápad. Hrdinové museli vypít kouzelný lektvar, aby rozluštili opravdu těžkou šifru. Kouzelný lektvar byl v realitě rýmovníkový čaj s nazelenalou barvou. Asi nebyl moc dobrý, ale účinek splnil. Hrdinové šifru rozluštili, tak co. Dále je dobré nakreslit si mapu dějiště výpravy. Nebo alespoň načrtnout okolí hrdinů. A nakonec: orientujte se ve svém příběhu co možná nejlépe. Tak tedy, ať vás na vašich výpravách provází štěstí! *Šárka Bardounová, 6.A*

Totální ultimátum

Prince of Persia je hra, kterou dost možná hráli naši rodiče, a proto jsem ji zahrnul do retro rubriky. Hra vyšla v roce 1989 a netrvalo dlouho a hned se dostala na světovou špičku her hlavně proto, že byla určena pro operační systém DOS. V této hře jde o to, abyste osvobodili princeznu, kterou uvěznil zlý vezír jí smrtelné ultimátum. Buď svatba, nebo smrt. Na osvobození máte 60 minut. A vysvobozením princezny krásně ubíhá čas. Určitě si hru vyzkoušejte zahrát i na vašem počítači. Stačí zadat do vyhledávače Prince of Persia retro hra. Pak si vyberete některý z webů a jedete! *Honza Eckhardt, 9.A*

Tato

a dal

Když hraješ hry a chceš se rychle najíst

Jestli hraješ hry na PC jako já a chcete se rychle najíst, mám pro vás tip. Jde o toast. Stačí mít toustovač, toastový chleba, sýr, nějaký salám a hořčici. Vezmete jeden toastový chléb a namažete hořčicí a na něj dáte sýr a salám v libovolném počtu a pořadí. Já si mažu i druhý kousek toustového chleba, protože mi kečup v toustech moc nechutná. Poté dáte na složený toast máslo a do toustovače taky, aby nebyl tak suchý. Potom už je jen na vás, jak dlouho ho necháte dělat. Já osobně toasty dělám často, protože je mám rád a chutnají mi. *Ondra Davídek, 8.B*

Sirotek hrdinou

Myslíte si, že někdo jako sirotek může být hrdinou? Zda odpovíte ano, či ne, tak to je celkem jedno. Série Hraníčářův učeň vás přesvědčí o tom, že i někdo bez rodičů může dosáhnout opravdu

doma
ho

si

pestré

budoucnosti, spousty přátel a co hlavně, nové rodiny. Než se ale dostaneme k vyprávění příběhu, trochu vám představím spisovatele této úžasné série.

Tak tedy, napsal ji John Flanagan, začal v roce 2004 a zdá se, že ještě nekončí! V listopadu byl totiž vydán (v Česku) patnáctý díl ze série Hraničářův učeň a podsérie Královská hraničářka. Chci vás poprosit: neděste se! Patnáct dílů zvládnete přečíst levou zadní. A ještě k tomu, těch patnáct knížek není vše, co pan Flanagan napsal v průběhu dvaceti let. Já vám tedy vyjmenuji série, o kterých je mi známo, že jsou to jeho díla. Patnáct dílů Hraničářova učeň, dva díly První roky (před sérií HU) a osmidílná série Bratrstvo.

Nyní vám mohu vyprávět část příběhu. A abych vás neochudila, napíšu i o Bratrstvu a Prvních rocích. ☺

Série Hraničářův učeň vypráví o životě Willa. Začíná jako patnáctiletý sirotek, kterého si vezme do učení postarší, mrzutý a hlavně tajemný hraničář Halt. Co vlastně mají hraničáři za úkol? Je to různé. Když je země ve válce, působí jako špehové. Stejně tak když někde hrozí nebezpečí (např. v podobě čarodějnictví). Zkrátka, hraničáři dělají, co je zrovna třeba. Mají však jednu jedinou zásadu: Koruna na prvním místě. Will se učí ovládat hraničářské zbraně: Luk, vrhací a Saxonský nůž, kovové válečky... Pak se také učí jezdit na speciálně vycvičeném koni, který skrývá nejedno tajemství, a učí se pohybovat v přírodě. To znamená využívat různé úkryty, přirozené stíny atd. V tom mu pomáhá hraničářská pláštěnka.

První roky popisují Haltův život zamlada. Je to období, kdy Halt našel svého nejlepšího přítele, kdy spolu s mladým králem Duncanem porazil odpadlického lorda a kdy byl Halt přijat do sboru hraničářů. Jediné, co doporučuji k těmto dvěma sériím: nejdříve si přečtete Hraničářova učeň a pak až První roky... tedy, pokud si nechcete zkazit radost a překvapení z příběhu.

Musím se přiznat... sérii Bratrstvo jsem ještě nečetla. Avšak vím, že příběh je asi tento: Daleko na severu od dějiště dosavadního příběhu žijí takzvaní Mořští vlci. Jsou to piráti... i ženy u nich jsou bojovnice, a to pěkně tvrdé. Příběh vypráví o mladém Halovi, který se rozhodl změnit stavbu Vlčích lodí. Upřímně, nevím, jak příběh pokračuje. A moc mě to mrzí. Možná budete mít příležitost mě předběhnout.

Všechny knihy se mi moc líbily. Nakonec by vás možná zajímalo, že australská - mám dojem - režisérka už od roku 2017 točí celovečerní film Hraničářův učeň. Opravdu moc se na něj těším a doufám, že bude alespoň ze dvou třetin stejně dobrý jako ty knihy. Šárka Bardounová, 6.A

Na dovolenou do vesmíru?

Představili jste si někdy, že byste místo do Řecka nebo do Egypta letěli na dovolenou do vesmíru? Ne? Tak to byste měli začít, protože z představ by se mohla brzy stát realita. Společnost SpaceX, kterou vlastní Elon Musk, chce totiž mezi roky 2021 a 2022 vzít do vesmíru své první turisty. Je to něco jako vyhlídkový let letadlem, jenže místo měst a polí uvidíte planetu Zemi v celé své kráse. Na výpravu do vesmíru pro turisty přibrala SpaceX na pomoc firmu Space Adventures, která se zabývá vesmírným turismem. Tato firma už mezi roky 2001 a 2009 dostala na ISS sedm lidí. Ale SpaceX a Space Adventures plánují něco jiného. Chtějí vynést pasažéry do vzdálenosti třikrát větší, než je ISS vzdálena od Země, a poskytnout jim tedy výhled z dálky 800-1200 km a jen tak planetu obléhat. O tom si mohou nechat zdát i mnozí astronauti. Výcvik těchto turistů by prý neměl trvat déle než pár týdnů. Lze ale předpokládat, že tyto vesmírní turisté zaplatí za svůj výlet nemalý balík. Na běžné cestování do vesmíru za „rozumnou“ cenu si tedy budeme muset pár let počkat. Ale já věřím, že za pár desítek let si budou moci dovolit takovouto specifickou dovolenou i jiní lidé než miliardáři. Adam Bardoun, 9.C

Bez něj ani internet

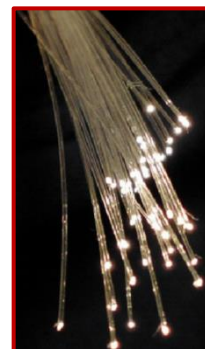
Každý z nás používá internet, a někdo dokonce i každý den. Internet je masivně rozšířený. Během vteřiny se dokážeme připojit na stránky všude po světě, ale jak je to možné?

Internet se používá všude po světě a je to možné pouze díky optickým kabelům složených z optických vláken. Těmito kabely je spojen každý kontinent (kromě Antarktidy) s každým státem a s každým městem a někdy i s každým domem. Optické vlákno dokáže přenést přes Tichý oceán 144 Tb/s, zatímco běžný kabel dokáže přenést pouhých 10 Gb/s a to jen na 50 metrů - rychlost optického vlákna je tedy 10.000x rychlejší. Jádro je složené z průhledného křemenného skla a je chráněno obalem. Průměr vlákna je pouhých 50 - 120 mikrometrů a pro srovnání tloušťka vlasu je 40 - 60 mikrometrů. Naopak od normálního datového kabelu, kde se data přenáší elektrickými impulsy, se u optických vláken přenášejí fotony neboli paprskem světla. Díky tloušťce vlákna se při přesouvání dat stane s fotony tzv. totální odraz - fotony se odrazí a proudí jen jednou cestou místo toho, aby se odrážely od stěn. Optická vlákna nezkrusují data ani při vysokých rychlostech, a proto se skvěle hodí na vysokorychlostní internet. Stejně tak bouřka, dešť, silný vítr nebo vichřice neohrozí přenos internetu k vám domů.

Optická vlákna jsou vynález, bez kterého bychom se dnes neobešli. Je to vynález spolehlivý, rychlý a nízkoúdržbový a to potřebujeme. Filip Čížek, 9.C

6.A: Šárka Bardounová, 7.B: Martin Škarda, Simona Šmídová, 8.B: Ondřej Davídek, Filip Hančík, Vojtěch Kleisner, Dominik Silovský, Matěj Sýkora, Kristýna Málková, Marie Tomášková, Anna Umnerová; 9.A: Jan Eckhardt; 9.C: Adam Bardoun, Filip Čížek.

Koordinátorka příspěvatelů z 1. stupně: Mgr. Alena Formánková. E-Podlavičnick - internetová verze na www.zsdobranycz.cz: Mgr. Jana Fialová. Editace: Mgr. Jaroslav Šedivý a Mgr. Alena Formánková. Časopis tiskne a sponzorsky podporuje: Prima Press s.r.o., Borská 44, 316 00 Plzeň. Časopis č.5/20/21 předán k tisku 8. 2. 2021. Veškeré příspěvky, dotazy, soutěžní lístky a inzeráty předávejte redaktorům časopisu.

Podlavičnick - časopis pro lidi školou povinné, začátečníky i pokročilé. Vydává Základní škola Dobřany, příspěvková organizace, tř. 1. máje 618, 334 41, tel. 602 658 066, e-mail: ipfs@email.cz. Redakce: redakční kroužek pod vedením Mgr. Michaely Hlaváčové: 6.A: Šárka Bardounová, 7.B: Martin Škarda, Simona Šmídová, 8.B: Ondřej Davídek, Filip Hančík, Vojtěch Kleisner, Dominik Silovský, Matěj Sýkora, Kristýna Málková, Marie Tomášková, Anna Umnerová; 9.A: Jan Eckhardt; 9.C: Adam Bardoun, Filip Čížek. Koordinátorka příspěvatelů z 1. stupně: Mgr. Alena Formánková. E-Podlavičnick - internetová verze na www.zsdobranycz.cz: Mgr. Jana Fialová. Editace: Mgr. Jaroslav Šedivý a Mgr. Alena Formánková. Časopis tiskne a sponzorsky podporuje: Prima Press s.r.o., Borská 44, 316 00 Plzeň. Časopis č.5/20/21 předán k tisku 8. 2. 2021. Veškeré příspěvky, dotazy, soutěžní lístky a inzeráty předávejte redaktorům časopisu.

